

Управління культури та охорони
культурної спадщини Черкаської обласної
державної адміністрації
Комунальний заклад «Обласна бібліотека
для юнацтва імені Василя Симоненка»
Черкаської обласної ради

Симоненківський хронограф-2021

Черкаси 2020

УДК 050.9:821.161.2Симоненко
С 37

Симоненківський хронограф-2021 / Комунал. закл.
«Обл. б-ка для юнацтва ім. В. Симоненка» Черкас. облради;
[уклад. Н. Філахтова]. – Черкаси: [б.в.], 2020. – 36 с.

«Симоненківський хронограф-2021» інформує про основні дати життя, творчості і вшанування пам'яті В. А. Симоненка, дати виходу творів письменника та видань про нього, ювілейні дати літераторів – лауреатів Всеукраїнської та обласної літературних премій імені Василя Симоненка.

Видання адресоване учнівській та студентській молоді, бібліотечним працівникам, освітянам, краєзнавцям, шанувальникам творчості В. А. Симоненка.

Укладачка

Н. Філахтова

Редакторка

О. Шульга

Відповідальна за випуск

В. Чорнобривець

© Комунальний заклад «Обласна бібліотека для юнацтва імені Василя Симоненка» Черкаської обласної ради, 2020

© Філахтова Н., 2020

3 січня	60 років з часу написання (1961) поезії «Чую» <i>Чую, земле, твоє дихання, Розумію твій тихий сум, Як на тебе холодні світання Ронять пригорщами росу.</i> <i>Знаю – зливи та буйні грози, І роса в шумовинні віт – То сирітські, вдовині сльози, То замучених предків піт.</i> <i>Назбирала ти їх без ліку На роздоллі полів, дібров, Що жилили тебе довіку Людські сльози і людська любов.</i>
5 січня	65 років з часу написання (1956) поезії «Поет і природа»
8 січня	20 років (2001) з часу реконструкції місця поховання В. А. Симоненка: виготовлені і встановлені нові надгробні плити на могилі В. Симоненка та його матері Г. Ф. Щербань. Новий

	проект надмогильного комплексу розробив черкаський скульптор, лауреат Шевченківської премії Леонід Кондратський.
8 січня	 35 років тому (1986) відкрито меморіальну дошку на будинку де проживав Василь Симоненко з сім'єю за адресою: м. Черкаси, бульвар Шевченка, 345. Автор Станіслав Грабовський.
04-29 січня	60 років з часу написання (1961) циклу «Тиша і грім» <i>Здрастуй, сонце, і здрастуй, вітре! Здрастуй, свіжосте нив! Я воскрес, щоб із вами жити Під шаленством весняних злив.</i> <i>Хай заляжеться тиша навколо, Й знову стану, як ви, німим, Але в серці моїм ніколи Не замовкне весняний грім.</i>
3 лютого	65 років з часу написання (1956) поезії «Поет» <i>Я жив не раз, хоч не в одній оправі, Вмирав не раз і знову воскресав, Серцями людськими, мов кременем, кресав, Втопивши біль у віковій заграві.</i>
7 лютого	60 років з часу написання (1961) поезії «Я не люблю зими – вона така убога...»
11 лютого	65 років з часу написання (1956) поезії «Посвята»

16 лютого	65 років з часу написання (1956) поезії «Брама»
19 лютого	65 років з часу написання (1956) поезії «Маленькі сонця» <i>Минула ніч, і сонце білогриве Несе на тросі огненному день, І блискітки, швидкі та метушливі, Стрибають на асфальті де-не-де.</i> <i>Мовчать каштани, стомлені і мляві, Та ось під них, у царство тишини, Ввірвалися чорняві і біляві, Блакитноокі дочки і сини.</i> <i>І вже каштанам ніколи дрімати, І сонце не надивиться згори На їх носи, рум'яні і кирпаті, На витівки, на ігри дітвори.</i> <i>І небо теплотою глибиніє, І радість наливається в серця – Сміються, бігають, пустують, мріють Малесенькі замурзані сонця.</i>
19 лютого	5 років тому (2016) Розпорядженням Христинівського міського голови № 6 «Про найменування, перейменування вулиць, провулків, площ, парків, скверів» вулицю Пархоменка у м. Христинівка перейменовано на вулицю Василя Симоненка.
22 лютого	60 років з часу написання (1961) поезії «Є в коханні і будні, і свята...»
1 березня	60 років з часу написання (1961) поезії «Суперники»
4 березня	60 років з часу написання (1961) поезії «Спади мені дощем на груди...»

	<i>Спади мені дощем на груди, Пустелю-душу ороси – Я стану жить. Я мріять буду, Як мріють ранками ліси,</i> <i>Коли салютами-громами Гуркоче небо навесні. Ти тільки спокою ні грама Не дай воскреслому мені.</i> <i>Якщо ж ти хмара, а без грому – Якщо ти буря без води – Пливи у далеч невідому, А душу збоку обійди...</i>
8 березня	60 років з часу написання (1961) поезії «Я хочу бути несамовитим...» <i>Я хочу бути несамовитим, Я хочу в полум'ї згоріть, Щоб не жаліти за прожитим, Димком на світі не чадіть.</i> <i>Щоб не пекли дрібні образи Дрібненьку душу день при дні, Я згоден вибухнуть відразу, Неначе бомба на війні.</i> <i>І диву дивному даюся, Що з того користі катма: Чомусь не лопаюсь, не рвуся – Напевне, капсуля нема.</i>
9 березня	60 років з часу написання (1961) поезії «Море радості» <i>Я із надій будую човен, І вже немовби наяву З тобою, ніжний, срібномовен, По морю радості пливу.</i> <i>І гомонять навколо хвилі, З борта човна змивають мох,</i>

	<i>І ми з тобою вже не в силі Буть нещасливими удвох.</i> <i>І ти ясна, і я прозорий, І душі наші, мов пісні, І світ великий, неозорий Належить нам – тобі й мені.</i> <i>О море радості безкрає, Чи я тебе перепливу? Якби того, що в мріях маю, Хоч краплю мати наяву.</i>
11.III-30.IV	65 років з часу написання (1956) циклу «Русь» <i>І війни йшли не тільки ради слави, Бо іншій все корилося меті – Меч Святослава прокладав путі Для мудрості ясної Ярослава.</i> <i>Коли була Європа в забутті Та істина у вогнищах палала, Антична мудрість гордо оживала В твоїм, о Русь, допитливім житті.</i> <i>За ясні зорі і за тихі води Ішли в бої сини твого народу І гинули, слабіючи від ран.</i> <i>Але тебе ця кров не зупиняла, Бо ти й тоді, хай підсвідомо, дбала За кращу, світлу долю всіх слов'ян.</i>
15 березня	60 років з часу написання (1961) поезії «Жорна» <i>Народе мій! Титане непоборний, що небо підпирає голубе! Твій гордий подвиг не принизять жорна –</i>

	<i>вони лиш возвеличують тебе. Дарма біситься злість ворожа чорна – нічим не очорнить твоєї боротьби!.. Цілую руки, що крутили жорна у переддень космічної доби.</i>
квітень	35 років тому (1986) відкрито меморіальну дошку на приміщенні школи у рідному селі В. Симоненка Біївцях, де він навчався
11 травня	35 років тому (1986) Постановою Ради Міністрів УРСР №172 Біївській восьмирічній школі Лубенського району Полтавської області присвоєно ім'я В. А. Симоненка.
19 червня	60 років з часу написання (1961) поезії «Ти не можеш мене покарати...»
24 червня	65 років з часу написання (1956) поезії «Старість»
21 липня	65 років з часу написання (1956) поезії «Вже день здається сивим і безсилим...»
17 серпня	10 років тому (2011) у Тальному (Черкаська обл.) на будинку, в якому розташовувалася редакція районної газети «Соціалістичні лани» і де часто бував В. Симоненко, відкрита меморіальна дошка. Ініціатор встановлення – письменник Андрій Поліщук. Скульптор – В. Рейзвих. На дошці зображено

	портрет В. Симоненка та текст: «На цьому місці стояв будинок редакції районної газети, в якому журналіст, поет, лауреат Шевченківської премії Василь Симоненко написав свої відомі твори «Піч», «Баба Онися» восени 1961 року. Вдячні тальнівчани. Серпень 2011 року».
30 серпня	65 років з часу написання (1956) поезії «Відповідь Сому» <i>Небагаті у мене скарби, Але й ті ж я не всі зберіг, Залишивши для віршів фарби І думок нешвидкий розбіг.</i> <i>І на мене колишні друзі Сиплють лютих прокльонів град, І стою я в тісному крузі Між наклепів, образ і зрад.</i> <i>Хай сміються тупі кентаври! В мене власна погорда єсть, Бо за ваші дешеві лаври Не продам я совість і честь.</i>
16 вересня	65 років з часу написання (1956) поезії «О, ці міста, мов електричні скати...»
21 вересня	65 років з часу написання (1956) поезії «47-й рік» <i>Забулися давно образи, суперечки, Злиденні і напівголодні дні, Та не забуду я, як пінилася гречка І чорногузи гуртувались на стерні.</i> <i>І люди йшли байдуже, мов лелеки, Із косами дідівськими на лан, В полукіпках лишали чорні глеки, І, зуби стиснувши, «виконували план».</i>

	<i>І вдови плакали, кричали діти «папи», А на сніданок – жолуді одні. І в гарбах пнулися скелети-шкапи, Худі, немов колгоспні трудодні.</i> <i>Я не забув мужицькі очі хмурі, Обличчя матерів налякані, тривожні, Коли писали ви, продажні шкури, Про їх життя, щасливе і заможне.</i>
29 вересня	65 років з часу написання (1956) поезії «Можна» <i>Можна вірить другові чи милій, Марить наяву чи уві сні, Білизну червневих ніжних лілій Заплітають букетами в пісні.</i> <i>Можна жити, а можна існувати, Можна думати – можна повторяти. Та не можуть душу зігрівати Ті, що не палають, не горять!</i> <i>Люди всі по-своєму уперті: Народившись, помирає кожна, А живуть століття після смерті Ті, що роблять те, чого «не можна».</i>
14 листопада	65 років з часу написання (1956) поезії «Вона прийшла» <i>Вона прийшла непрохана й неждана, І я її зустріти не зумів. Вона до мене впливла з туману Моїх юнацьких несміливих снів.</i> <i>Вона прийшла, завітчана і мила, І руки лагідно до мене простягла, І так чарівно кликала й манила, Такою ніжною і доброю була.</i> <i>І я не чув, як жайвір в небі тане,</i>

	<i>Кого остерігає з висоти...</i> <i>Прийшла любов непрохана й неждана –</i> <i>Ну як мені за нею не піти?</i>
14 жовтня	60 років з часу написання (1961) поезії «Перший» <i>Першим був не Господь</i> <i>і не геній,</i> <i>першим був</i> <i>простий чоловік.</i> <i>Він ходив</i> <i>по землі зеленій</i> <i>і, між іншим,</i> <i>хлібину спік.</i> <i>І не зміг</i> <i>заробить монумента</i> <i>цей наївний франк</i> <i>чи дуліб,</i> <i>бо не зміг він</i> <i>знайти момента,</i> <i>щоб узяти патент на хліб.</i> <i>Постаріла вже</i> <i>мудрість Божа,</i> <i>розтрощив її</i> <i>грізний час.</i> <i>Хлібом</i> <i>геній живився кожен,</i> <i>щоби розум його не погас.</i> <i>Та нехай над землею година</i> <i>чи негода лютує і рве, –</i> <i>вічна мудрість простої людини</i> <i>в паляниці звичайній живе.</i>
23 жовтня	60 років з часу написання (1961) поезії «Варвари» <i>Круг багаття не танцюють дико,</i> <i>Не беруться в бійці за чуби</i>

	<i>Варвари із атомного віку, Варвари з космічної доби.</i> <i>Захищають горді ідеали, Перегоняють в гроші кров і піт, Крізь холодні скельця-окуляри Оглядають благодійно світ.</i> <i>У палацах пишних – не в печері – Варвари з космічної доби Мріють дати людству на вечерю Атомні опеньки і гриби.</i>
1 листопада	60 років з часу написання (1961) поезії «Прощання Федора Кравчука, колгоспного конюха, з старою хатою» <i>Ти була мені наче мати, ти служила мені, як могла, – кожна кроквочка, кожна лата не жаліла для нас тепла. Тож сьогодні і в тебе свято, В шибках вогники голубі. Переходячи в нову хату говорю я: – Спасибі тобі!</i>
14 грудня	60 років з часу написання (1961) поезії «Стільки в тебе очей...» <i>Стільки в тебе очей, стільки рук і мозолів, скільки крапель в Дніпрі і у небі зірок. Ти не падав од вітру, з біди не безволів, не насунув на душу ганьби козирок.</i> <i>Не шукав я до тебе ні стежки, ні броду, бо від тебе узбіччям</i>

	<i>ніколи не брів – я для тебе горів, український народе, тільки, мабуть, не дуже яскраво горів.</i> <i>Тільки, мабуть, не міг, як болід, спалахнути, щоб осяяти думкою твій небозвід, щоб устать, ніби зірка, сіянням окута твоїх подвигів гордих й незлічених бід.</i> <i>Скромна праця моя – то не пишна окраса, але в тому, їй-богу, не бачу біди – щось у мене було і від діда Тараса, і від прадіда – Сковороди.</i> <i>Не шукаю до тебе ні стежки, ні броду ти у грудях моїх, у чолі і в руках. Упаду я зорею, мій вічний народе, на трагічний і довгий Чумацький твій шлях.</i>
17 грудня	60 років з часу написання (1961) поезії «Про тебе» <i>Я дивлюся в твої розтривожені очі, Я тебе заголубить, запестити хочу.</i>

	Тільки знаю: не треба! Не треба! Міг раніше я жить І не думать про тебе. Все вривалося в душу, в тривожне чоло – Все на світі було, Лиш тебе не було, А тепер уже й світу, здається, нема – Але я протестую, волаю: не треба! Та не можу вже жить І не думать про тебе.
21 грудня	60 років з часу написання (1961) поезії «В букварях ти наряджена і заспідничена...» В букварях ти наряджена і заспідничена, Поворозками зв'язана, ледве жива, На обличчі тремтить в тебе радість позичена, На губах скам'яніли казенні слова. Україно! Тебе я терпіти не можу, Я тебе ненавиджу чуттями всіма, Коли ти примітивна й на лубок похожа, Коли думки на лобі у тебе нема. Я люблю тебе іншу – коли ти бунтуєш, Коли гнівом під кручі клекоче Дніпро, Коли думаєш ти, коли бачиш і чуєш І несеш од криниці вагоме відро. Україно, мовчи! Україно, затихни! Не така ти багата, щоб тратить слова. Хай брехня твоє слово дугою не вигне, Хай не вірить твій розум в убогі дива. Україно! Яка в тебе мрія шалена! Ти не кліпай очима на мрію чужу. Притулися горбами й устами до мене, Перетни в моїм серці криваву межу! Ти здави моє серце своїми руками І углядиш, що в ньому немає води. Не сиди в пелюшках над чужими віками, Але гордо крізь смерть до безсмертя іди!

26 грудня

60 років з часу написання **(1961)** поезії
«Задивляюсь у твої зіниці...»

*Задивляюсь у твої зіниці
Голубі й тривожні, ніби рань.
Крешуть в них червоні блискавиці
Революцій, бунтів і повстань.*

*Україно! Ти для мене – диво!
І нехай пливе за роком рік,
Буду, мамо горда і вродлива,
З тебе дивуватися повік.*

*Ради тебе перли в душі сію,
Ради тебе мислю і творю –
Хай мовчать Америки й Росії,
Коли я з тобою говорю!*

*Одійдіте, недруги лукаві!
Друзі! Зачекайте на путі!
Маю я святе синівське право
З матір'ю побуть на самоті.*

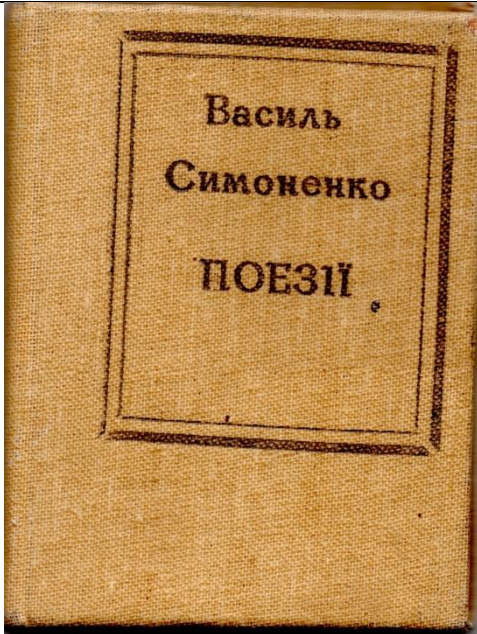
*Рідко, нене, згадую про тебе,
Дні занадто куці та малі,
Ще не всі чорти втекли на небо,
Ходить їх до біса на землі.*

*Бачиш: з ними щогодини б'юся,
Чуєш – битви споконвічний грюк?
Як же я без друзів обійдуся,
Без лобів їх, без очей і рук?
Україно! Ти – моя молитва,
Ти моя розпука вікова...
Гримотить над світом люта битва
За твоє життя, твої права.*

*Хай палають хмари бурякові,
Хай сичать образи – все одно
Я проллюся крапелькою крові
На твоє священне знамено.*

	60 років з часу написання (1961) поезії «Баба Онися» <i>У баби Онисі було три сини. У баби Онисі синів нема. На кожній її волосині морозом тріщить зима. Я горя на світі застав багато. Страшнішого ж горя нема, ніж те, коли старість мати в домівці стрічає сама. Немає такої біди і муки, ніж сумно з-під сивих брів дивитись щодня, як внуки ростуть без своїх батьків. За те, що ми в космос знялися, що нині здорові й живі, я пам'ятник бабі Онисі воздвиг би на площі в Москві. Щоб знали майбутні предтечі в щасливій і гордій добі: їх горе на утлі плечі Онися взяла собі. Щоб подвиг її над землею у бронзі дзвенів віки, щоб всі, ідучи повз неї, знімали в пошані шапки.</i>
	55 років з часу виходу (1966) другого накладу першого видання збірки творів В. Симоненка «Берег чекань» (видавництво «Сучасність», Мюнхен).
	55 років з часу виходу (1966) збірки творів В. Симоненка «Поезії» (видавництво «Молодь», Київ). Передмова Бориса Олійника «Не вернувся з плавання...».

	Твори подані у чотирьох розділах: «Тиша і грім», «Земне тяжіння», «Казки», «Листи з дороги».
	40 років з часу виходу (1981) збірки творів Василя Симоненка «Лебеді материнства» (видавництво «Молодь», Київ). Передмова О. Гончара «Витязь молоді української поезії». Після виходу у 1966 році збірки «Поезії» із передмовою Б. Олійника, у наступні 15 років жодного окремого видання творів В. Симоненка в Україні не було. Хоча видавництво «Молодь» ще 1971 року почало готувати наступне видання із передмовою Олеся Гончара. Але навіть ім'я О. Гончара не допомогло видати твори письменника. Згадував Микола Вінграновський: «Цілих

	п'ятнадцять років забороняли видання його творів – підготовлене видавництвом «Молодь» «Вибране» поета розсипали й поживому шматували аж до 1981 року, коли нарешті з горем і інквізиторським редагуванням вийшли його «Лебеді материнства».
	35 років з часу заснування (1986) черкаської літературно-мистецької премії імені Василя Симоненка (присуджувалася один рік). Лауреати – Ф. Моргун, Ю. Смолянський.
	35 років тому (1986) встановлена Всеукраїнська літературна премія імені Василя Симоненка за кращий поетичний дебют. Перший лауреат – Станіслав Чернілевський. Серед лауреатів уродженка Черкащини Тетяна Нарчинська.
	 30 років з часу виходу (1991) збірки творів В. Симоненка «Поезії» (мініатюрне видання, м. Тальне, Черкаська область). Упорядник В. Гордєєв. Книга видана як випуск періодичного літературного збірника «Вишенька».
	30 років з часу виходу (1991) біобібліографічного покажчика «Василь Симоненко», підготовленого обласною

	універсальною науковою бібліотекою імені Тараса Шевченка (м. Черкаси). Укладачка Т. В. Савчук. Передмова Миколи Негоди, художник-оформлювач В. Г. Іноземцев.	
		30 років з часу виходу (1991) книги спогадів друзів і колег про Василя Симоненка «Життя, мов спалах блискавки» (мале підприємство «Черкаспресфото», м. Черкаси). Редактор і упорядник Марк Летичевський.
	20 років з часу перевидання (2001) збірки творів Василя Симоненка «Берег чекань» (видавництво «Сучасність», Німеччина). Книга побачила світ у видавництві «Наукова думка» (Київ).	
	20 років з часу виходу (2001) збірки «Ти знаєш, що ти – людина» (видавництво «Наукова думка», Київ). Книга вийшла у серії «Бібліотека школяра».	

	Упорядник та автор передмови «Закоханий палко у рідний край» Володимир Гончаренко. Видання, окрім творів В. Симоненка, містить бібліографічну Симоненкіану (269 позицій), фото.
	20 років з часу виходу (2001) спогадів про Василя Симоненка його однокурсника та колеги по спільній роботі у редакції газети «Молодь Черкащини» Станіслава Буряченка «Крізь болотну тишу до весняного грому». Книгу упорядкувала та видала донька С. Буряченка Світлана Беляєва.

	20 років з часу виходу (2001) біобібліографічних нарисів «Відкриваючи духовні острови...». Видання представляє лауреатів обласної літературної премії імені Василя Симоненка «Берег надії» за 1995-2001 рр. Посібник підготовлений обласною бібліотекою для юнацтва імені Василя Симоненка. Автор-укладач Н. Філахтова.
	15 років з часу виходу (2006) 3-го видання збірки «На схрещених мечях» (видавництво «Пульсари», Київ). Передмова О. Гончара, упорядник В. Костюченко.
	15 років з часу виходу (2006) біобібліографічного нарису «Вірність ідеалам. Микола Сніжко», підготовленого обласною бібліотекою для юнацтва імені Василя Симоненка. Нарис вийшов у серії «Лауреати обласної літературної премії імені Василя Симоненка «Берег надії». Автор-укладач Н. Філахтова, передмова Ф Непийводи.
	15 років з часу виходу (2006) 2-го накладу книги Лілії Шитової «Я воскрес, щоб із Вами жити: філософія життя і творчості Василя Симоненка».

	10 років з часу виходу (2011) збірки творів В. Симоненка для дошкільного та молодшого шкільного віку «Подорож у країну Навпаки» (видавництво «Марія», Київ). Художник О. Міщук.
	10 років з часу виходу (2011) біобібліографічного покажчика «Витязь невмирущого слова», підготовленого обласною бібліотекою для юнацтва імені Василя Симоненка до 75-річчя від дня народження письменника. Автор-укладач Н. Філахтова. Автор нарису Валентина Коваленко.

10 років з часу виходу (2011) збірки творів **В. Симоненка «Зажинок»** (видавництво «Брама-Україна», Черкаси). Упорядники:

П. Жук, Т. Калиновська, В. Пахаренко, В. Поліщук. Тексти збірки розміщені у хронологічному порядку в автентичному авторському варіанті. Значна частина текстів звірена за рукописами В. А. Симоненка. В оформленні видання використані роботи А. Горської, М. Стратілата, В. Клименка, В. Димйона та фрагменти рукописів В. Симоненка. Книга має додаток – диск, що містить вірші в авторському виконанні, пісні на слова В. Симоненка, 4 фільми про письменника.

10 років з часу виходу (2011) **біобібліографічного нарису «Майстер слова з Буковини. Василь Місевич»**, підготовленого обласною бібліотекою для юнацтва імені Василя Симоненка. Нарис вийшов у серії «Лауреати обласної літературної премії імені Василя Симоненка».

	 Автор-укладач Н. Філахтова. Автор вступної статті М. Куек.
	10 років з часу виходу (2011) біографічного нарису «Витязь молодії української поезії. В. А. Симоненку – 75 років», підготовленого Київською обласною бібліотекою для дітей. Автор-укладач П. Д. Ткаченко, редактор Л. П. Соляник.
	5 років з часу виходу (2016) біобібліографічного нарису «Абетка юності Олександра Кучеренка», підготовленого обласною бібліотекою для юнацтва імені Василя Симоненка. Нарис вийшов у серії «Лауреати Всеукраїнської літературної премії імені Василя Симоненка». Укладачка Н. Головка.

	5 років з часу виходу (2016) біобібліографічного нарису «Сповідальне слово Миколи Шамрая», підготовленого обласною бібліотекою для юнацтва імені Василя Симоненка. Нарис вийшов у серії «Лауреати Всеукраїнської літературної премії імені Василя Симоненка». Укладачка Н. Філахтова.
	5 років з часу виходу (2016) книги Володимира Біленка «Тернистий шлях до читача: як в Україні видавали книжки Василя Симоненка: погляд у 60-80-ті роки ХХ століття» (видавництво «Просвіта», Київ).

**5 років з часу виходу (2016)
біобібліографічного покажчика
«Всесвіти Василя Симоненка»,**

підготовленого
обласною
бібліотекою для
юнацтва імені
Василя
Симоненка до 75-
річчя від дня
народження
письменника-
шістдесятника.
Укладачка
Н. Філахтова.
Автор передмови
Григорій
Діхтяренко.

**5 років з часу
виходу (2016)
бібліографічної
розвідки
«Прозовий
доробок Василя
Симоненка»,
підготовленої
обласною
бібліотекою для
юнацтва імені
Василя Симоненка
до 50-річчя
виходу збірки
Василя**

Симоненка «Вино з троянд».
Авторка Н. Філахтова.

Ювілейні дати письменників – лауреатів Всеукраїнських та обласної літературних премій імені Василя Симоненка

2 січня

65 років від дня народження **(1956-2019)**
Катерини Пилипівни Таран, журналістки,

лауреатки обласної літературно-публіцистичної премії імені Василя Симоненка «Берег надії» **1999 року за відеофільми «Груша серед поля», «Під вітрилами світанків», «Обличчям вперед».**

16 січня

90 років від дня народження **(1931-2018)**
Івана Семеновича Дробного, лауреата обласної літературної премії імені Василя

Симоненка **1998 року за поетичну збірку «Груша серед поля».**

10 лютого

**55 років від дня народження (1966)
Сергія Дмитровича Пантюка,**
лауреата Всеукраїнської літературної премії
імені Василя Симоненка

**2014 року за збірку поезій «Мовизна» та
роман «Війна і ми».**

27 квітня

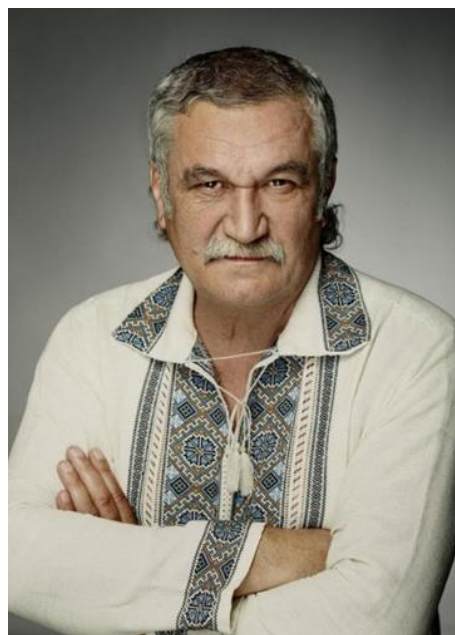
70 років від дня народження (1951)

Півторацької-Усенко Ніни Іванівни,
лауреатки літературної премії імені Василя
Симоненка Національної спілки
письменників України
1993 року за книгу «Богуславка».

20 травня	30 років від дня народження (1991) Олександра Васильовича Кучеренка (Обрія), лауреата Всеукраїнської літературної премії імені Василя Симоненка 2015 року за збірку поезій «Абетка юності».
22 травня	70 років від дня народження (1951-2016) Миколи Миколайовича Біденка, лауреата літературної премії імені Василя Симоненка Національної спілки письменників України 1993 року за книгу «Важкий метал».
10 червня	70 років від дня народження (1951) Василя Миколайовича Шкляра,

лауреата
Всеукраїнської
літературної премії
імені Василя
Симоненка
**2019 року за
роман «Троща».**

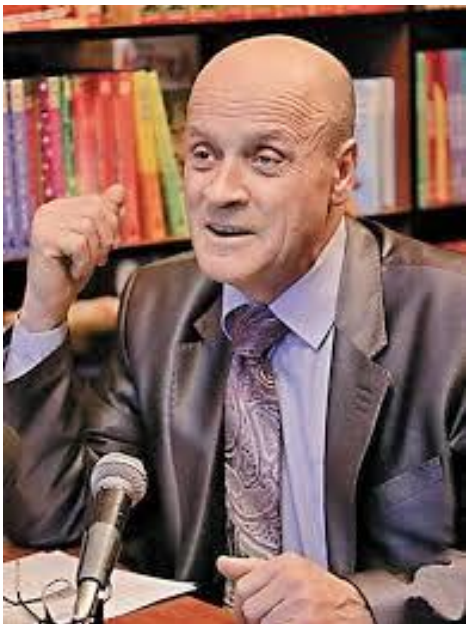

22 червня

70 років від дня народження **(1951)**

Теодозії Петрівни Зарівної,
лауреатки літературної премії
імені Василя Симоненка
Національної спілки письменників України
**1991 року за поетичну збірку
«Дійство на крузі».**

28 липня	75 років від дня народження (1946) Михайла Федотовича Слабошпицького, лауреата обласної літературної премії імені Василя Симоненка «Берег надії» 2003 року за книгу «3 голосу нашої Клію».
29 липня	60 років від дня народження (1961) Валерія Михайловича Кикотя, лауреата обласної літературної премії імені Василя Симоненка «Берег надії» 2009 року за книгу поезій і прози «Квітка у вогні».
1 вересня	30 років від дня народження (1991) Ігоря Ростиславовича Мітрова,

	лауреата Всеукраїнської літературної премії імені Василя Симоненка 2019 року за збірку поезій «Голландський кут».
18 вересня	65 років від дня народження (1956) Оксани Єжи-Янівни Пахльовської, лауреатки літературної премії імені Василя Симоненка Національної спілки письменників України 1989 року за книгу поезій «Долина храмів».
12 жовтня	60 років від дня народження (1961) Андрія Івановича Жили,

актора, лауреата обласної літературно-публіцистичної премії імені Василя Симоненка «Берег надії» **1995 року за роль Василя Симоненка у виставі «Остання мить» Черкаського обласного музично-драматичного театру імені Т. Г. Шевченка.**

21 листопада

80 років від дня народження (1941) **Василя Хризонтовича Місевича**, лауреата обласної літературної премії імені Василя Симоненка

2010 року за поетичну збірку «Росою тиша миє очі».

8 грудня

70 років від дня народження **(1951)**
Миколи Яковича Шамрая,
лауреата Всеукраїнської літературної премії
імені Василя Симоненка
2015 року
за поетичну збірку
«Клятва грому».

Науково-популярне видання

Симоненківський хронограф-2021

Укладачка

Надія Філахтова

Комп'ютерний набір,
комп'ютерна верстка

Н. Філахтова

Художнє оформлення

Н. Іваницька

Редакторка

О. Шульга

Відповідальна за випуск

В. Чорнобривець

Видавець:

Комунальний заклад «Обласна бібліотека
для юнацтва імені Василя Симоненка»
Черкаської обласної ради
18000 м. Черкаси
вул. Надпільна, 285

E-mail: oub_symonenko@ukr.net
oub_metod@ukr.net
www.symonenkolib.ck.ua/

Для нотаток